

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. února 2013 v Táboře, v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Černého a přísedících JUDr. Anny Hruškové a Václav Hejpetra, v trestní věci obžalovaného [jméno] [příjmení],

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, bytem trvale [obec] - [obec], [adresa], nap. na adrese [adresa], okres [okres], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR v Českých Budějovicích,

u znává se vinným, že

se záměrem vyřešit svou nepříznivou finanční situaci a získat finanční prostředky na úhradu dluhů, po zralé úvaze o času a způsobu spáchání činu a předchozí přípravě jeho místa, v úmyslu usmrtit, pod záminkou sjednání půjčky, vylákal dne 11.10.2012 ve Veselí nad Lužnicí, okres Tábor, [jméno] [příjmení], [datum narození], kterou již z předchozí doby znal jako obchodní zástupkyni společnosti Provident Financial poskytující úvěry, a o níž věděl, že bude disponovat větším finančním obnosem, a to i proto, že poskytnutí půjčky mu přislíbila, na schůzku do domu [adresa] v ulici [příjmení] [příjmení], v němž žil, přičemž po vstupu poškozené na dvůr domu v době mezi 13.40 až 14.00 hod., v prostoru za vraty, ji připraveným dřevěným polínkem o hmotnosti 472 gramů udeřil ze zadu do týla hlavy, poškozená se po úderu sesunula k zemi, kde ji týmž polínkem zasadil nejméně čtyři rány do hlavy a tím jí způsobil tržně-zhmožděnou ránu v krajině čelní vpravo pronikající ke kosti, tržně-zhmožděnou ránu v krajině čelní vlevo pronikající ke kosti s doleva dolů navazujícím podkožním krevním výronem, tržně-zhmožděnou ránu na přechodu krajiny temenní a týlní uprostřed, tři pod sebou uložené tržně-zhmožděné rány na přechodu pravé krajiny temenní

a týlní zasahující ke kosti, cípatou tržně-zhmožděnou ránu v pravé temenní krajině pronikající ke kosti, krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních v místech tržně-zhmožděných ran, rozlámání klenby a spodiny lební s maximem v pravé zadní jámě lební, trhliny tvrdé pleny mozkové v krajině čelní vlevo potrhání tvrdé pleny mozkové v krajině temeno-týlní vpravo, difúzní prokrvácení omozečnic s maximem na levém temenním laloku, potrhání omozečnic na spodině, zevní ploše a zadním pólu pravého týlního laloku, ložiska zhmoždění kory mozkové na spodině pravého čelního a obou spánkových mozkových laloků a na oblině přechodu temenních a čelních laloků oboustranně, zhmoždění až rozhmoždění kory a podkoří na spodině, zevní ploše a zadním pólu pravého týlního mozkového laloku, rozhmoždění spodiny a zevní strany pravé polokoule mozečku, povlak krve ve čtvrté komoře mozkové, což vše vedlo k otoku mozku při jeho zhmoždění a k následné smrti do několika minut až desítek minut po vzniku zranění hlavy a mozku; následně bezvládné tělo zabalil a ukryl na půdě domu [adresa], z kabelky poškozené, kterou měla při sobě, odcizil nejméně z majetku a ke škodě Provident Financial, s.r.o., Brno obálku s finanční hotovostí ve výši 25.000 Kč, které použil na úhradu dluhu na nájemném, dalších drobných dluhů, nákup věcí osobní potřeby, část peněz předal své družce a část si ponechal pro vlastní potřebu,

tedy

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

čímž spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) trestního zákoníku.

a odsuzuje se z a t o

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 54 odst. 2 tr. zákoníku k výjimečnému trestu odnětí svobody na 25 (dvacetpět) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému odkládá povinnost zaplatit na náhradě škody poškozeným

- I. PROVIDENT FINANCIAL, s.r.o., IČ: 25621351, se sídlem Budova Interspar, Vídeňská 89a, Brno, částku 6.135 Kč.
- II. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [obec a číslo], částku 535.119 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození PROVIDENT FINANCIAL, s.r.o., a [jméno] [příjmení] odkazují se zbytky svých uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

I.

Z dokazování v hlavním líčení provedeného byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku.

Byla přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, když tento využil svého práva a v hlavním líčení k věci nevypovídal. Vyslechnuta byla svědkyně [jméno] [příjmení] a svědek [jméno] [příjmení], otčím poškozené. Svědkyně [jméno] [příjmení], družka obžalovaného, také využila svého práva a odmítla vypovídat, byla proto přečtena její výpověď z přípravného řízení. Se souhlasem stran pak byly podle § 211 odst. 1 tr. řádu čteny výpovědi svědků [jméno]

[příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Slyšen byl znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Jan Tuček, PhD., stejně jako znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, doc. MUDr. František Vorel, CSc., a MUDr. Zdeněk Šenkýř, jakož i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinická a forenzní psychologie PhDr. Mgr. Václav Lukeš.

Se souhlasem stran byly postupem podle § 211 odst. 5 tr. řádu přečteny znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, odvětví mechanoskopie, odvětví daktyloskopie, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat.

Dále pak byly postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu provedeny důkazy listinné, a sice pitevní protokol s fotodokumentací, vyhodnocení zajištěných dat z mobilních telefonů, poučení poškozených v trestním řízení s doklady, protokol o ohledání místa nálezu vozidla s plánkem a fotodokumentací, protokol o provedení domovní prohlídky včetně plánu a fotodokumentace, protokol o ohledání věci, protokoly o rekonstrukci s fotodokumentací, protokoly o vydání věci, protokol o otevření zásilky s fotodokumentací, usnesení a protokoly o vydání věci, policejní záznamy o pátrání po pohřešované poškozené, zpráva Komerční banky Praha, vyhodnocení záznamu z kamerového systému, doklad o proplacení šeku, vyhodnocení uskutečněného telekomunikačního provozu telefonního čísla obžalovaného a poškozené, šetření k majetkovým poměrům obžalovaného a jeho osobní materiály, trestní spis Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 74T 51/2004. Provedeny byly i přílohy spisu v podobě vražedné zbraně (dřevěného polínka) a mobilního telefonu patřícího obžalovanému zn. NOKIA, model 1600.

II.

Obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení přiznal, že poškozenou telefonicky žádal o vyřízení půjčky a o to, aby se dostavila k němu domů. Tato souhlasila, na dvůr domu vstoupila poté, co jí otevřel vstupní vrata, a po jejich zavření ji udeřil polínkem zezadu do hlavy. Tato se sesula k zemi, pak ji udeřil stejným způsobem asi ještě třikrát, zabalil ji do deky a spacího pytle, který si přinesl, a odtáhl ji na půdu, kde ji skryl. Po prvním úderu se mu udělalo špatně, musel jít zvracet, pak se vrátil a uštědřil poškozené zbylé rány do hlavy. Nic neplánoval, šlo o zkrat, chtěl řešit problém s penězi, kdy především šlo o to uhradit dluh na nájemném, neboť jim hrozilo vystěhování. Z kabelky poškozené vzal obálku a z ní na hotovosti 20.540 Kč nebo 20.440 Kč.

Svědčce [jméno] [příjmení], družka obžalovaného, potvrdila špatnou finanční situaci rodiny. Uvedla, že na 13.30 hodin odcházela na poštu a zpět se vrátila mírně po 14. hodině, zastihla obžalovaného, jak stříkal dvůr hadicí. Tvrdil jí, že smývá chlupy od psa. Požádal ji o uvaření kávy, za 3 minuty přišel. Obžalovaný pak dne 11.10.2012 v odpoledních hodinách tvrdil, že odchází za kolegou, který mu má přinést peníze. Po návratu, kdy přivezl drobný nákup, peníze položil na stůl, bylo to 19.000 Kč a tři pětistovky. Obžalovaný odpočítal 19.000 Kč na zaplacení nájmu a tři pětistovky nechal ležet u okna, později odjel nakoupit. Šel zaplatit nájem, choval se zcela normálně, z peněz dostala 500 Kč, které policejním orgánům později vydala. Ona sama měla pouze 700 Kč měsíčně z příspěvku na syna, jinak byla bez dávek i zaměstnání. Obžalovaný měl občasný příjem z brigád. O své další schůzce na czech pointu na poště se dozvěděla dne 8.10.2012, dostala k tomu i papír s datem schůzky, který byl volně položen v kuchyni domu.

O zcela běžném průběhu dne vypovídal i syn družky obžalovaného [jméno] [příjmení], který potvrdil, že matku potkal kolem 14.00 hodin kritického dne u Penny marketu, předal jí tašku a ještě si asi 10 minut povídal s kamarády. Pak šel domů. Matka už doma byla. Potvrdil, že pes, kterého mají, si s klackem moc nehraje a má zdravý chrup. Obžalovaný se ten den choval normálně. Svědkovi jen bylo divné, proč zrovna ten den smýval sliny a chlupy od psa.

Výpovědi dalších slyšených svědků popisují, jak přišli na to, že poškozená je nezvěstná, dále hovoří o pátrání po její osobě. Opakovaně se vyjadřují k chování obžalovaného po činu jako k naprosto klidnému a vstřícnému, když mj. umožnil, aby se přítel poškozené i policisté podívali do jím obývaného domu. Zejména svědci [příjmení], [příjmení] a nepřímo i prodavačka v Penny marketu [jméno] [příjmení], vypovídají o majetkových poměrech obžalovaného a jeho družky, které nebyly utěšené. K tomu vypovídá i svědek [příjmení], pronajímatel domu [adresa], jenž uvedl, že už od neděle dne 7.10.2012 v domě obývaném obžalovaným nešla elektřina pro dluhy na nájemném a dále pak to, že obžalovaný sliboval, že v úterý má objednaný Provident a peníze zaplatí.

[jméno] [příjmení] vypověděla o tom, že ji obžalovaný žádal o půjčku 15.00 Kč. Sdělila mu, že nic nesehnala. Psal jí, že by na odpoledne druhý den zařídil Provident. Obžalovaný do telefonu zcela klidně říkal, že to musí zaplatit, jinak je večer odstěhují (jednalo se o středu dne 10.10.2013 v 17.54 hodin, č.l. 163).

[jméno] [příjmení] pracovala v inkriminovaný čas v Penny marketu. Den před vraždou její kolegyně půjčila obžalovanému 100 Kč na nákup. Tuto částku pak ve čtvrtek dne 11.10.2012 kolem 19.30 hodin obžalovaný vrátil, přebírala ji právě tato svědkyně. Obžalovaný přitom působil jako obvykle příjemně.

Svědkyně [jméno] [příjmení], prodavačka v tabáku, vypověděla, že kritického dne přišel do prodejny obžalovaný, kupoval dva tabáky a dvoje nebo troje cigarety. Platil tisícikorunou, ačkoli jinak platil přesně odpočítanými mincemi. Zaplatil i předchozí dluh.

Svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dcera a vnuk pronajímatele svědka [příjmení], uvedli, že ve čtvrtek 11.10.2012 kolem 16.00 hodin přinesl obžalovaný peníze, kterými zaplatil dlužný nájem. Svědkyně [příjmení] vypověděla i to, že po odpojení elektřiny se ozval obžalovaný, že dlužné peníze uhradí ve čtvrtek dne 11.10.2012. [jméno] [příjmení] potvrdil převzetí dlužné částky od obžalovaného ve čtvrtek v 15.00 hodin až 16.00 hodin s tím, že obžalovaný byl zcela klidný.

O praxi společnosti Provident financial a způsobu pátrání po poškozené dne 11.10.2012 vypovídala svědkyně [jméno] [příjmení], manažerka společnosti. Uvedla, že poškozená mohla mít u sebe až 35.000 Kč a nějaké vybrané splátky od klientů společnosti. To, že by mohla mít u sebe poškozená peníze, když taková je obvyklá praxe, mohl obžalovaný vědět od další zástupkyně společnosti, a tou je svědkyně [příjmení], jeho kamarádka. Vyjádřila se také k telefonu užívanému poškozenou, když uvedla, že byl modré barvy a poškozená jej obvykle nosila v kapse kalhot.

[jméno] [příjmení], otčím poškozené, byl slyšen v hlavním líčení. Vypovídal o [jméno] [příjmení], jejích povahových vlastnostech. Uvedl, že byla hezká a hodná, zejména však spolehlivá. Byla přátelská, studovala, scházely jí poslední dvě zkoušky, státnice z matematiky a biologie. Chtěla se stát učitelkou, protože měla ráda děti. Od rodičů dostávala měsíčně okolo 7 tisíc Kč. Chtěla být soběstačná, tak si přivydělávala u společnosti Provident. Manželka jí telefonovala, pak se ozvala ta děvčata, že [jméno] nemůžou sehnat. Protože byla spolehlivá, když nebrala telefony, tušili, že je asi něco špatně. Byli i u pana [příjmení] ve Veselí. Ten stál venku a říkal: „...můžete jít klidně dál, tam nic není. Já jsem v životě tu holku neviděl ani jsem s ní nebyl domluvený na něčem podobným“. Druhý den se potkali znovu, musel vědět, že svědek k ní patří. Choval se přesto úplně normálně. Svědek vůbec nepředpokládal, že by obžalovaný byl schopný něco takového udělat. Druhý den se jenom pozdravili. Ten první den večer spolu prohodili pár slov. Nebylo na něm nic poznat. Náhradní klíč od auta našli u poškozené v podnájmu. Mobilní telefon v autě nebyl. Několikrát se jí pokoušeli volat na mobilní telefon. Ozývalo se, že účastník je nedostupný. Jako rodina se všichni stýkali, a to i se starším bratrem poškozené a jejím pokrevním otcem. Svědek poškozenou znal od devíti let. Vše se pořád oživuje, je to strašná bolest. Maminka [jméno] se s tím nějak smířila.

Svědčce [jméno] [příjmení] byla další osobou, která byla v hlavním líčení slyšena jako svědek. Vypověděla, že [jméno] [příjmení] byla úžasný, milý člověk. Takový, který všem vždycky pomohl. Pracovali pro stejnou společnost, zároveň pomáhala v kavárně, kterou si svědkyně otevřela ve Veselí nad Lužnicí, a asi 4 měsíce bydlely spolu. Studovala pedagogickou školu na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, biologii a matematiku. V lednu 2013 měla mít poslední zkoušky. Byla vzorný student, zároveň i vedle školy pracovala. Byla hodně šikovná, vzorná, dělala to tak, jak měla. Chtěla v budoucnu učit, již si hledala místo. Byla absolutně nekonfliktním člověkem. Každou situaci zvládla bez nějakých emocí vyřešit. Neměla problémy ani s kolegy, byla společenský člověk a s každým si dokázala najít nějaké téma hovoru. Vycházela dobře s nadřízenými i s podřízenými. V kavárně vycházela dobře i se zákazníky. Hodně a ráda cestovala, sportovala, ráda jezdila na výlety. Chtěla mít dobrou práci, spokojenou rodinu a děti.

Kritického dne přijela někdy kolem 12:45 hodin za svědkyní na oběd. Povídal si o tom, co má v plánu. Pak spěchala pryč, říkala, že má domluvenou půjčku, ze které moc radost neměla, neboť se jí moc nechtělo jí poskytnout. Říkala, že je to proto, že někdo už má půjčeno, má to splácet někdo jiný, ale ten to nedělá. Teď si ten dotyčný chce půjčit, aby se to „smázlo“ a bylo to pouze na něj. Neříkala, jestli si půjde vybrat peníze do banky. O další půjčce nemluvila. V tom rozhovoru zaznělo jméno pana [příjmení]. Bylo všeobecně známo, že zaměstnanci Providentu u sebe peníze mají, ale není zřejmé, že když jdou na půjčku, že je u sebe mají. Svědkyně věděla, že poškozená ve čtvrtek vybírá splátky. Postup při poskytnutí půjčky je takový, že se sepiše zákaznická karta a od žadatele se odejde. Dané se informace napíše do SMSky, ta se pošle nadřízené, ta poté zavolá, zeptá se ještě na doplňující otázky a řekne, jestli půjčku schválí nebo neschválí. Trvá to v průměru 10 minut.

Pak svědkyně popsala, jak probíhalo odpoledne a pátrání po poškozené. Uvedla, že někdy po druhé hodině volala její kamarádka [jméno], jestli ví, co je s Rád'ou, že byly domluveny na druhou hodinu na kafe a že [jméno] nepřijela. [příjmení] [jméno] bývala na telefonu neustále, neexistovalo, že by se jí nikdo nedovolal, tak z toho začaly být nervózní. Protože svědkyně nevěděla, že poškozená šla k panu [příjmení] a věděla pouze o nějakém jménu Hroch, přes další obchodní zástupkyni zjistila, že pan [příjmení] žije s paní [příjmení], což je přítelkyně pana [příjmení] a byla obchodní zástupkyní Provident Financial. Pak zjistili i to, že půjčka byla napsána na jméno pana [příjmení], ale platil to pan [příjmení]. Na telefonní číslo obžalovaného volala, ten jej nezvedl, později volal zpět. Řekla mu, že hledají [jméno] a jestli by mohl poskytnout nějaké informace. Načež jí obžalovaný řekl, že poškozená u něj nebyla, že v jedenáct hodin půjčku po telefonu zrušila. Když to řekl, pochopila, že je to nesmysl, protože poškozená jí řekla, když odjížděla z oběda asi v 13:25 hod., že na tu půjčku jede. Potom volal přítel [jméno], že našel její auto pár metrů od bydliště pana [příjmení]. Když přijela na místo, tak přítel poškozené, kamarádi a policisté stáli už před domem. Bavili se o tom, že byli vevnitř a že tam [jméno] nenašli. Svědkyně tam začala tvrdit, že ví, že tam [jméno] musí být, když tam má to auto, a pořád jí leželo v hlavě, proč pan [příjmení] lhal. Kdyby tam totiž nebyla, tak jí nebude říkat, že tu půjčku zrušila, protože jako obchodní zástupce zrušit půjčku nemůže. To může udělat pouze po konzultaci s nadřízenou a po sepsání zákaznické karty. Bavili se s obžalovaným, ten tvrdil, že [jméno] neviděl. Řekl, že mohou jít klidně dovnitř, že on má svědomí čisté, že on [jméno] neviděl. Byl úplně klidný, vstřícný. Dělal to dojem, že chce i pomoci. Stál u vrat a držel psa. Policisté z obvodu stáli u dveří, s přítelem poškozené [jméno] a jejím nevlastním tatínkem šli dovnitř. Každý šel někam jinam. Svědkyně ví o tom, že [jméno] byl na půdě a vzájemně na sebe volali, že tam nic není. Pak odešli.

Co se týče dalších důkazů, zejména nutno zmínit protokol o provedení domovní prohlídky s plánky a fotodokumentací. Z nich plyne, že mrtvola poškozené byla za pomoci služebního psa nalezena na půdě domu pečlivě přikrytá papírovými krabicemi, vyřazeným umyvadlem, zabalená do starého spacího pytle s tím, že oblast hlavy byla ještě zabalená do staré deky a přikryta igelitem. Z protokolu o ohledání místa činu také vyplývá, kde byla nalezena látková kabelka a s ní

i služební taška poškozené, jakož i fakt, že na dvoře domu je k vodovodnímu kohoutku připojena hadice červené barvy a to, že hned za vstupními vraty je plastová popelnice zelené barvy. V dílně je na okružní pile patrna sekera, vyfotografovány jsou krevní stopy za vraty vlevo. Dokumentováno je dvanáct stupňů schodiště vedoucího na půdu, místo, kde byla nalezena smrtící zbraň (v hranici dřeva), i místo za deskami opřeny o stěnu, kde byla schována bota poškozené. Z podrobného ohledání nalezené věcné stopy, a to textilní kabelky černé barvy s textilním popruhem přes rameno plyne, že popruh je přeríznutý. V kapse kabelky byla nalezena textilní peněženka modré barvy, v níž, krom dalších drobných mincí, byly nalezeny na několikrát přeložené dvě tisícikorunové bankovky a bankovka v hodnotě 10 EURO.

Z pitevního protokolu a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, se zjišťují výše uvedená zranění, která poškozená útokem obžalovaného utrpěla. K těm drobným, ve výroku rozsudku neuvedeným zraněním, patří krevní výron na malíkové hraně pravého zápěstí a krevní výron na hřbetě základního kloubu a základního článku pátého prstu pravé ruky. Tato poranění, jak vyplynulo ze znaleckého posudku, byla způsobena tupým předmětem, který silou střední až velké intenzity opakovaně působil na hlavu zprava shora zezadu a silou malé až střední intenzity na hlavu zleva zepředu a na malíkovou hranu pravého zápěstí a základní kloub a základní článek pátého prstu pravé ruky, přičemž pořadí vzniku jednotlivých zranění nebylo možno stanovit. Veškerá zranění mají však vitální reakci. Dobu přežívání uvedených zranění lze dle znalců odhadnout pouze zhruba, a to na několik minut až desítek minut po vzniku zranění hlavy a mozku. Krevní výrony na pravém zápěstí a hřbetu základního kloubu a základního článku pátého prstu pravé ruky mají charakter pasivní obrany nastavením ruky proti úderům. Zajištěné dřevěné polínko je zcela vhodným nástrojem pro způsobení zjištěných poranění, přičemž některé údery do temenní a týlní krajiny hlavy musely být tímto nástrojem vedeny plnou silou, jaké je schopen dospělý muž, a některé byly vedeny proti pevné podložce, tedy vleže na zemi. Rány na čele mohly být způsobeny pádem na hranu schodů, popř. hranu schodu, na níž ležela hlava poškozené čelem, při úderech do temeno-týlní krajiny. To, že poškozená i po těchto masivních úderech ještě několik minut či desítek minut žila, mohlo doprovázet její chrčivé dýchání.

Znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, odvětví mechanoskopie, odvětví daktyloskopie, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, zkoumaly především stopy z místa činu, a jejich závěry potvrzují fakt, že zajištěné dřevěné polínko je vražedným nástrojem a potvrzují i místo útoku na poškozenou. Současně vyvracejí některé z tvrzení obžalovaného, jež použil na svou obhajobu a jež jsou podrobně uvedena v další části odůvodnění tohoto rozsudku.

Ze záznamu z kamerového systému pobočky Komerční banky ve Veselí nad Lužnicí pořízeného od 13.00 hod. do 14.00 hod. dne 11.10.2012 plyne, že ve 13:3 2:26 hodin poškozená [jméno] [příjmení] přišla na přepážku, vyplnila listinu, předložila občanský průkaz a přijala obálku. Podepsala se, přebrala finanční hotovost a tu uložila do obálky. Ve 13:37:04 hod odešla od přepážky a za dvě vteřiny opustila prostory pobočky Komerční banky. V ruce přitom držela obálku s hotovostí, přes rameno měla zavěšenu černou textilní kabelku. Z dokladu o proplacení soukromého šeku komerční banky v hotovosti bylo zjištěno, že dne 11.10.2012 ve 13:36 hod. převzala [jméno] [příjmení] částku 25.000 Kč.

Duševní stav obviněného byl zkoumán znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Janem Tučkem, PhD., jímž nebylo zjištěno nic, co by bránilo tomu, aby obviněný v době činu mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání, jeho duševní stav byl diagnostikován jako porucha přizpůsobení s depresivní reakcí lehkého stupně. Jsou přítomny některé rysy disociální poruchy osobnosti. Jeho ovládací schopnosti mohly být sníženy, avšak nepodstatně. Vzhledem k nepřítomnosti duševní choroby ve vlastním slova smyslu, nepřítomnosti závislosti či těžké poruchy osobnosti, není pobyt obžalovaného na svobodě z psychiatrického hlediska nebezpečný. Z toho důvodu nedoporučil uložit žádné ochranné léčení, nebylo by totiž co léčit. Obžalovaný je schopen plnohodnotně chápat smysl trestního řízení.

Disociální poruchu osobnosti nezjistil ani znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinická a forenzní psychologie, PhDr. Mgr. Václav Lukeš, ale zjistil zvýrazněné rysy osobnosti trvalého charakteru, čili trvalé rysy na rozhraní akcentované a anomální osobnosti. Jde o takové trvalé rysy osobnosti, které pak ovlivňují chování a prožívání jedince v běžných situacích i v zátěži. Je to určitá rigidita postojů, která znamená, že obžalovaný se nějakým zažitým způsobem chová, stále podle svých pravidel. Poté byl detekován nižší respekt obžalovaného vůči sociálním normám, což znamená, že si obžalovaný přetváří sociální normy ve svůj prospěch. Lidově řečeno, nejraději si dělá sám, co chce, aniž by se ohlédl na ostatní. To jsou akcentované rysy, které, kdyby byly ještě víc zvýrazněny, mohly by vést k závěru, že jmenovaný trpí disociální poruchou osobnosti. Aby však mohla být přiznána tato diagnosa, pak by tyto rysy podle mezinárodní klasifikace uznávané na celém světě musely být patrné již v dětství, pubertě, adolescenci. Takovéto asociální, maladaptivní chování obžalovaného je registrováno v jeho anamnéze až od počátku vojny, tedy v dospělosti. Potom jde spíše o chování produkované chtěným způsobem, na základě vůle, ne na základě nějaké poruchy.

Motiv jednání obžalovaného byl jednoznačně zjištěn. Byl v situaci, kdy potřeboval peníze a hledal nejjednodušší cestu, jak si je opatřit. Zjištěno bylo u něj zaznamenáno i dříve (v případě loupeže). Přitom by s ohledem na svou konstituci a zdaleka ne tak špatný zdravotní stav, když byl bez zdravotních následků schopen transportovat poškozenou na půdu, jistě nějaký trvalý pracovní poměr, pokud by chtěl, našel.

Z psychologického hlediska analyzované chování obviněného před, při a po vraždě ukazuje na to, že obžalovaný v několika dnech před událostí byl běžně orientován místem, časem i sebou. Vykonával běžné aktivity typické pro orientovaného a ne nemocného člověka. Cestoval, nakupoval, telefonoval, kontaktoval se s lidmi. V den události byl běžně vyspaný, prováděl běžné činnosti, na které si dobře pamatuje. I při vlastním skutku a po něm byl orientován, má zachovanou vzpomínku v podstatě na všechno, co dělal, a to i na detaily. Těsně po skutku vyvíjel aktivity vyložené vůlí kontrolované, tzn. uklízel, čistil a skrýval. Z hlediska analýzy průběhu skutku a z hlediska scény deliktu se jedná o vraždu tzv. organizovanou, tedy takovou, která zcela jednoznačně nebyla spáchána v afektu a pod vlivem duševní choroby, halucinace nebo bludu, ale pod vlivem vůle. Tzn., že rozhodnutí, realizace, následné vyvození důsledků, jsou v podstatě logické a korespondují s jeho osobností. Jistou roli při páčání činu hrálo zachování statutu před družkou a jejím synem, i potřeba získat rychle peníze a dostat se ze situace nuceného vystěhování. Vztah s družkou však nebyl nijak pevný, měli spolu dohady. Pro spáchání činu mělo význam i to, že oběť znal. Mohl si otipovat její fyzickou odolnost, fyzickou zdatnost, případný odpor. Kdyby v ten den místo ní přijela jiná, skutek by zřejmě nerealizoval.

K osobnosti obžalovaného znalec uzavřel, že není výbušným typem, netrpí výraznými emočními výkyvy a pokud používá agresi, tak podle zaužívané klasifikace používá agresi instrumentální. Rozlišují se přitom čtyři typy agrese u pachatelů vražd. A to agrese instrumentální, kdy člověk použije agresi jako nástroj k tomu, aby chladně, klidně, dosáhl nějaký svůj cíl, ale jinak nemusí být predátor ani sadista ani masochista. Pak je agrese afektivní, kdy v afektu, v hádce, ze vzteku použije agresi vůči druhé osobě. Potom je agrese raptová, kdy ve formě jakéhosi amoku způsobí pachatel nějakou událost. A potom agrese predátorská, tj. chladná, ničivá, ze zájmu. Z hlediska těchto čtyř vyhraněných typů, které jsou popisovány ve forenzní literatuře, obžalovaný má sklony k instrumentální agresi. To znamená, že v době, kdy je to pro něj účelné, tak víceméně chladně, pod kontrolou vůle, použije agresivní chování. Ať už ve formě verbální (čili nasupení nebo křik), nebo ve formě nějakého gesta (napnutí, mávnutí ruky, nebo i reálné agrese), pokud je to pro něj výhodné. Vše dělá v zásadě bez emocí, které by zkreslovaly jeho chování a jeho vůli při aktu. Takže obžalovaný není impulsivní, ale má tendence využívat instrumentální, chladnou agresi. Instrumentální agrese v jeho případě znamená, že pokud usoudí, že něco nutně potřebuje a jinou variantu nemá, tak agresivní chování jako instrument použije k dosažení svého cíle, ale není to nebezpečný predátor, který s chutí vyhledává své oběti. Má však obecně jakousi toleranci vůči

přestupkům svým i ostatních, a to až ve formě jakéhosi zájmu o asociální chování druhých. Na rozdíl od znalce psychiatra znalec psycholog uzavřel, že v jeho případě nešlo o poststresovou situaci, protože v takové situaci byl dlouho a byl jí navyklý. Byl však v situaci mezní, kterou neuměl jinak řešit, takže krátkodobě si vše připravil a proplánoval.

Obžalovaný má normální intelekt, v myšlení je schopen anticipovat události, vývoj situace. Nemá tendence jednat příliš aktivně, jeho myšlení není zkreslováno emocemi. V podstatě je schopen plánovat si své činnosti. V jeho osobnosti jsou tendence k jakési povrchnosti, nedoceňování možných důsledků a k vysoké sebedůvěře ve své chování. Nezabývá se důsledky.

Co se týče vývoje osobnosti obžalovaného ve vztahu k protispolečenskému jednání z hlediska forenzního, psychologického, uvedl znalec, je dán rozdíl oproti medicínskému hledisku, protože medicínské hledisko hledá, jestli je pachatel psychotik nebo dementní, a poté vysloví, zda je jedinec nebezpečný. Psychologická hlediska jsou přísnější. I zcela normální člověk totiž může být nebezpečný, což se zjistí z analýzy jeho dosavadního života. Proto má protispolečenské jednání obžalovaného z forenzně-psychologického hlediska v tomto případě spíše vzrůstající intenzitu. Tzn., že se i přes svůj průměrný (normální) intelekt nepoučil z minulých trestů. Dále pak nemá vytvořeny pevné citové vazby, na které by mohl navázat v průběhu trestu nebo po něm. S nejbližšími v rodině se příliš často nestýká. Podle závažnosti skutku a vazeb, které měl s přítelkyní, lze usuzovat, že ho už opustila nebo ho opustí, takže nebude mít na koho navazovat. Dále pak nemá příliš tendence k zařazování se do pracovního prostředí, mezi vrstevníky. V podstatě je několik let nezaměstnaný, byť jako člověk urostlý, atletický, by si nějakou práci určitě našel, kdyby však o ni projevil zájem.

K psychopatizaci člověka může dojít i v průběhu života vlastně v kterémkoliv věku, jestliže dojde k nějakému zlomu, který poničil jeho osobnost. V tomto případě ale nějaký dramatický zážitek nebo stresová událost, která by mohla způsobit poruchy osobnosti způsobené nadměrným stresem, nenastala. Se vzrůstající silou a mohutností jedince, jak je často registrováno, se však člověk vlastně osvobozuje z norem, které kdysi vůči rodině, rodičům, atd. respektoval, a začne se chovat podle své úvahy, způsobem, který mu vyhovuje. Tedy razantněji, agresivněji. Přitom netrpí žádnou duševní poruchou. Při posuzování obžalovaného znalce vyplynulo, zejména z projektivních psychologických testů, že tento se hlouběji citově neváže. Je egocentrický. Empatie spíše není schopen. Vážný úmysl práci si sehnat neměl, vyhovovala mu práce pomocí „fušek“, o trvalý pracovní poměr se nezajímal. Podle závěru znalce u obžalovaného nastal zlom v chování v okamžiku, kdy se připravoval na loupežná přepadení (věc Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. 74T 51/2004). Tehdy zjistil, že to jde žít jiným způsobem. Od té doby, po odsouzení a následném propuštění z výkonu trestu, s puncem vězně, se o práci již vážně nepokoušel a nesnažil se najít si trvalý pracovní poměr.

Je dále velmi málo pravděpodobné, nicméně nelze to vyloučit, že by byla šance k nápravě výkonem trestu. Větší šance by byla v jiném než našem vězeňském systému, kde by musela probírat i nějaká terapie. Jestliže by obžalovanému zůstala nějaká opora v družce, uvedl znalec, potom by nějaká motivace k nápravě u obžalovaného byla, nicméně pokud se vztah rozpadne, tak v průběhu eventuálního následujícího věznění obžalovaný žádný další vztah už nenaváže, a pak je velmi málo pravděpodobné, že by se nějakým způsobem výrazně zlepšil. Tím není řečeno, že zavraždí podruhé, potřetí, ale statisticky byla šance na nápravu dána u těch osob, kteří spáchali vraždu, ale, v rozjezdu“ skutku se zastavili a nepokračovali. Šance u těch, kteří jako obžalovaný udeří, pak dobíjí, pak uklízí místo činu a pak jsou zcela beze změn chování, přičemž, dokud se náhodně při prohlídce policie nenajde oběť, kamuflují a počítají s nějakým dalším jednáním jako je přemístění mrtvolky jinam, je nízká. V těchto případech se pachatelé po skutku nijak nenapravili a pro podobnou či jinou násilnou trestnou činnost skončili po propuštění ve vězení opět. V době, kdy byl obžalovaný znalce posuzován, netrpěl žádnými pocity viny, trpěl jen pocitem, že to, „zvorál“. V podstatě se u něj nerozvinuly ani nějaké výrazné kompenzační mechanismy, jako je třeba tendence svádět své jednání na konkrétní chování oběti, nebo na nějaké sliby či nějaké jiné

důvody, proč se činu dopustil. V době vyšetření obžalovaný [příjmení] situaci bral tak, jako jiní pachatelé, tedy přemýšlel, jak z toho ven. V té fázi také odmítl zúčastnit se rekonstrukce, zřejmě proto, aby se tam neprokázala ještě nějaká jiná souvislost. Z psychologického hlediska je šance na resocializaci, tzn. plný návrat do sociálních vztahů partnerských, pracovních, vrstevnických vztahů, předělání jeho osobnosti, předělání jeho prožívání, chování a navykých způsobů atd., spíše nepříznivá, ovšem ne vyloučená, protože jí nebrání těžká psychopatie či deviace, event. abusus drog. Pravděpodobnost nápravy je v řádu jednotek procent, ale existuje.

III.

Po takto provedeném dokazování provedl soud jeho vyhodnocení postupem podle § 2 odst. 6 tr. řádu a shledal, že pro rozhodování o vině byl opatřen dostatek důkazů, které vedou ke skutkovým závěrům, o nichž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu, a sice, že obžalovaný je pachatelem zvláště závažného zločinu vraždy, který mu byl kladen obžalobou za vinu, ovšem v poněkud modifikované podobě, když soud neshledal, že by jeho jednání bylo spácháno zvláště surovým způsobem ve smyslu § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku.

Nelze pochybovat o tom, že způsob, jaký obžalovaný použil k usmrcení [jméno] [příjmení], surovým byl. Jak vyplývá ze znaleckého posudku, v podstatě jakákoliv z ran, které utřžila poškozená, by sama o sobě vedla ke vzniku těžké újmy na zdraví, teprve ve svém souhrnu však vedly k její smrti. Nicméně k tomu, aby bylo možno považovat jednání obžalovaného za zvláště surové, musel by útok vůči oběti být masivnější v tom smyslu, že by muselo dojít k zásadnějšímu poškození těla oběti zejména ve smyslu jejího znetvoření, jako je např. rozmoždění obličeje, oddělení hlavy od trupu, mnohočetné bodné či řezné rány apod. Zkrátka, útok vůči tělu poškozeného musí být do té míry surový, že překračuje obvyklou míru surovosti, která je spojena s usmrcením jiného. To v daném případě splněno není. Pokud obžalovaný udeřil poškozenou nejméně pěti údery oním dřevěným polínkem do hlavy, přičemž tyto pronikaly skrz kůži a vedly k fraktuře lebky, ovšem vzezření poškozené nebylo zásadním způsobem narušeno, nemůže být tento znak kvalifikované skutkové podstaty tohoto zločinu naplněn. I slyšení znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství doc. MUDr. Vorel, CSc. a MUDr. Šenkýř uvedli, že způsob za vraždě poškozené zvolený obžalovaným není svým charakterem anomální, nevybočuje tedy z obvyklých způsobů vraždy.

Co se týče zjištěného motivu jednání obžalovaného, zde není sporu o tom, že obžalovaný poškozenou zavraždil proto, aby získal finanční prostředky. Svědčí o tom nejen samotné doznání obžalovaného, ale i výpověď svědkyně [příjmení], která uvedla, že poškozená jí před návštěvou obžalovaného informovala o tom, že se jí moc nechce jít k dalšímu klientovi společnosti Provident, neboť tento chce poměrně vysokou půjčku a měl v minulosti problémy se splácením. Že se obžalovaný nacházel ve finanční tísní, plyne zejména z výpovědí svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení].

Právě uvedené má svůj význam i při činění dalšího závěru krajského soudu, a sice, že oproti obžalobě má soud za prokázané, že jednání obžalovaného nebylo s předchozím rozmyslem, nýbrž po předchozím uvážení. To je závažnější znak skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy ve smyslu § 140 odst. 2 tr. zákoníku než rozmysl, neboť tato tzv. premeditace ve formě předchozího uvážení předpokládá delší dobu přípravy pachatele na svůj čin, přičemž pachatel tento čas využívá k přípravě nástrojů, místa činu, způsobů úniku, odklizení mrtvolky, zvažování všech možných eventualit vývoje události apod. Pokud jde o rozmysl, tento je časově kratší, může být i v řádu několika minut. To však není, ač to ve své výpovědi uváděl, případ obžalovaného [příjmení]. Mimochodem, i proto ji nelze považovat za úplné doznání.

Tento ode 8.10.2012 věděl, že jeho družka svědkyně [příjmení] musí být ve čtvrtek 10.11.2012 ve 13.30 hodin na czech pointu na poště, neboť je osobou nezaměstnanou a v dohodnutých termínech se musí na czech pointu hlásit proto, aby mohla nadále trvat její evidence u úřadu práce. Zároveň věděl, že syn družky teprve v půl druhé končí ve škole a nepřichází domů dříve

než ve 14.00 hodin. Ze svých dřívějších zkušeností s poškozenou jako zástupkyní společnosti Provident věděl i to, že čtvrtek je vedle pondělí její, „výběrčí“ den. Proto také telefonicky oddálil poslední termín k zaplacení dluhu na nájemném ze středy na čtvrtek, jak vyplývá z výpisu o uskutečněných hovorech z jeho mobilního telefonu, protože poslední takové hovory vedené s pronajímatelem svědkem [příjmení] před vraždou jsou ze dne 8.10.2012 odpoledne (č.l. 162, 163). Také věděl, že pokud bude schopen dohodnout schůzku s poškozenou na dobu po 13.30 hodin, bude mít i čas ji zabít a její tělo uklidit. Proto je soudem činěn dílčí závěr, že obžalovaný o možné vraždě poškozené uvažoval již v pondělí dne 8.10.2012 odpoledne, byť se ještě dne 10.10.2012 snažil sehnat peníze jinak (přes svědkyni [příjmení]). Tento závěr podporuje i fakt, že obžalovaný s poškozenou dvakrát telefonicky hovořil dne 8.10.2012 (v 11.33 hodin a 19.23 hodin), posílal jí jednu SMS zprávu v 17.21 hodin a pak s ní telefonoval až kritického dne v 10.13 hodin (č.l. 437 spisu).

Současně je soud přesvědčen, že při uvažování o způsobu vraždy zvolil ubití poškozené těžším předmětem, ovšem takovým, který nezanechává velké, otevřené rány, protože dalším z nutných předpokladů vraždy bylo zvolit takový způsob, který by nevedl k masivnímu krvácení oběti, jež by bylo problematické v tak krátkém čase uklidit. Proto obžalovaný nepoužil sekýru, ačkoli minimálně ve skladu byla (viz foto č. 12 na č.l. 314 spisu), nepoužil ani nůž, jenž musel mít někde po ruce, když s ním přerázl popruhy tašek, které měla poškozená přes rameno. Pokud by totiž pro nůž musel dojít (např. do kuchyně), lze se domnívat, že by raději jednoduchým pohybem přetáhl oba popruhy přes hlavu poškozené, než aby ztrácel drahocenný čas. To ale neudělal.

Jestliže pak bylo bez pochybností zjištěno, že s poškozenou obžalovaný telefonicky hovořil kritického dne v 10,13 hodin a dohodl si s ní odpolední návštěvu, a z kamerového záznamu z Komerční banky se zjistilo, že [jméno] [příjmení] po výběru hotovosti vyšla z banky ve 13.37 hodin, lze z toho dovodit (při vědomí toho, že měla k dispozici automobil a podle mapy města je banka a dům obžalovaného vzdálen cca 400 m), že poškozená přišla do domu obžalovaného skutečně cca v 13.40 hodin, jak o tom sám vypověděl. Bezprostředně po zavření vchodových vrat obžalovaným, za situace, kdy měl na vedle stojící popelnici připravenou smrtící zbraň, udeřil vší silou poškozenou zezadu do hlavy. Soud je toho názoru, že není pravdou tvrzení obžalovaného, že po prvním úderu šel na kanálek ve dvoře zvracet, a teprve pak poškozenou dobil, protože po tomto úderu poškozená ještě v bezvědomí nebyla, byla pouze, jak uvedli znalci, dezorientovaná. Mohla by se tudíž pohybovat. Držela se ostatně za ránu na temeni hlavy vpravo (ta by podle názoru soudu nejlépe odpovídala postavení obžalovaného za poškozenou a úderu polínkem pravou rukou. Po ráně poškozená nejspíše poklekla. Soud je proto toho názoru, že druhý úder, po němž poškozená padla na roh schodu, byl veden doprostřed hlavy na přechod mezi temenem a týlem a poslední tři, které jsou těsně vedle sebe, pak byly evidentně z jedné pozice obžalovaného a poškozené. Proto také mohly být na její ruce patrné stopy po dalších dvou úderech, které proto byly vedeny silou nižší intenzity, protože zřejmě přes základní článek pátého prstu pravé ruky vedla závěrečné fáze pohybu nějaké části polínka při úderu do temene poškozené, který už zřejmě byl ztlumen dopadem na hlavu poškozené, obdobně jako je tomu v případě hematomu na zápěstí pravé ruky.

Krajský soud dále konstatuje, že obžalovaný musel vědět o tom, že poškozená bude mít s sebou peníze, a to proto, že ji požádal o půjčku. Zároveň s největší pravděpodobností mu tato přislíbila, že se pokusí mu půjčku zajistit a o tom také vyprávěla své kamarádce svědkyni [příjmení]. Ta ostatně vypověděla, že poškozená se snažila každému vyhovět tak,, aby dobře bylo“. To, že se domnívala, že bude moci půjčku poskytnout, vyplývá i z faktu, že předchozí půjčka obžalovanému od společnosti Provident byla poskytnuta na jméno pana [příjmení], a obžalovaný jí za něj měl hradit splátky půjčky (proto u ní seděl ve vozidla asi tři týdny před vraždou, jak o tom vypovídal). Jméno svědka [příjmení] ostatně zmínila poškozená před odchodem k obžalovanému i své kamarádce [příjmení]. Ze znaleckého posudku znalce Lukeše vyplývá, že obžalovaný velmi dobře ovládal získávání půjček, dlouhodobě se pohyboval v situaci, kdy neměl

dostatek finančních prostředků a hradil dluh dluhem, event. získával finanční prostředky trestnou činností (proto také byl stíhán pro podvod podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku v Jihlavě a pro krádež spáchanou v Plané nad Lužnicí (č.l. 444 spisu). Zároveň nebyl z těch, kteří by byli ochotni opustit svůj způsob života a peníze získávat pravidelnou prací, jak psycholog také uvádí. To, že obžalovaný byl zvyklý s poškozenou komunikovat, vyplývá i z toho, že s ní v době od 1.7.2012 do 8.10.2012 celkem 33-krát telefonicky hovořil a vyměnil si s ní 28 SMS zpráv. V měsících červenci a srpnu se tato komunikace děla vždy v pondělí (krom pátku dne 31.8.2012). Od září to však bylo častěji. V období od 2.9.2012 do 10.9.2012, vyjma dne 6.9.2012, denně, stejně jako v době od 24.8.2012 do 27.8.2012 (viz č.l. 436, 437 spisu). Potom spolu telefonicky hovořili až v pondělí dne 8.10.2012.

Krajský soud tak uzavírá, že obžalovaný si svým telefonátem z dopoledne 11.10.2012 předem zajistil, aby poškozená měla u sebe dostatek finančních prostředků, které pak hodlal použít k zaplacení svých závazků. Přitom není vyloučeno, byť jde o spekulaci, že se jí před vstupem do domu zeptal, zda mu peníze nese, protože jinak nemělo smysl ji zabít. Tvrzení obžalovaného, že se rozhodl poškozenou zabít až po jejím vstupu do dvora domu, tak nemůže být pravdivé, protože rozhodnutí obžalovaného zavraždit poškozenou vzniklo podstatně dříve. Za tím účelem si také vše potřebné připravil a v tomto okamžiku se pouze utvrdil v tom, že poškozená peníze skutečně má u sebe a předem připravený plán spustil.

Konečně soud uzavírá, že obžalovaný jistě nevypovídá pravdu o některých okolnostech důležitých pro posouzení této věci.

Jak vyplývá z dokazování, není pravdivé jeho tvrzení, že ono polínko na místě leželo náhodou, protože si s ním hrál pes. Ve skutečnosti na polínku nejsou žádné stopy po psích zubech a absentují zde i stopy po slinách. Z toho plyne, že polínko si cíleně vybral a těsně za vstupní dveře připravil předem. Ostatně i tvar polínka naznačující jakousi rukojeť a část úderovou, vše vybráno s ohledem na velikost dlaně obžalovaného tak, aby se mu dobře drželo, svědčí o předchozím pečlivém výběru.

Dále obžalovaný zaujímá postoj, že k rozhodnutí zavraždit poškozenou dospěl těsně před činem. Proto detaily naznačující, že tomu tak nebylo, podává jinak, než jak tomu bylo ve skutečnosti.

Tak hovoří o tom, že poškozenou ukryl na půdě a po celou dobu, která zbývala do jeho zadržení, na toto místo nepřišel. To však současně znamená, že si musel být naprosto jist tím, že poškozenou nenajde ani její přítel, kterému dovolil prohledat dům, ani policisté z obvodního oddělení, kteří v den vraždy večer po poškozené v domě také pátrali. Protože poškozená byla v časovém stresu pečlivě zabalena do deky a ještě do spacího pytle a při své váze 79 kg a výšce 168 cm přemístěna z místa činu cca 15 metrů a po 12-ti stupních na půdu, kde byla přikryta igelitem, starým umyvadlem a papírovými krabicemi tak, že ji musel najít až služební pes, je soud toho názoru, že i to svědčí o tom, že obžalovaný velmi dobře věděl, kam a jak poškozenou schová. Je nutno si totiž uvědomit, že měl příliš málo času na to, aby mohl na místě improvizovat.

Další indicií svědčící o přípravě obžalovaného na čin je použitá hadice na smývání stop krve na místě za vraždě poškozené.

Jak uvedla svědkyně [příjmení], v okamžiku, kdy přišla domů, byl obžalovaný těsně za vraty a smýval podlahu, údajně od psích chlupů. Jak však bylo zjištěno při rekonstrukci, obvykle používaná červená hadice na toto místo nedosahuje. Protože poškozená si při pádu po jednom z úderů polínkem rozsekla čelo o schod do místnosti vlevo od vchodu, je zřejmé, že musela být použita delší zelená hadice, chtěl-li obžalovaný smývat krev a případně další biologické stopy pocházející od poškozené směrem od vrat ke kanálku na dvoře domu. Z fotodokumentace (č.l. 351, foto č. 5, 7-9) přitom plyne, že pokud by obžalovaný měl obvykle používanou červenou hadici, na uvedeném místě by se při příchodu svědkyně nemohl nacházet.

Nezodpovězenou zůstává otázka, co se stalo s mobilním telefonem poškozené, který ještě ve 13.53 hod byl v provozu (č.l. 433), avšak poté zůstal nedostupný. Z uvedeného lze učinit závěr, že někdy v tomto okamžiku obžalovaný mobilní telefon poškozené vypnul, přičemž lze mít i za to, že jej našel pravděpodobně v kalhotách poškozené, protože tam jej nejčastěji nosila (viz výpověď svědkyně [příjmení] na č.l. 208 spisu). Pravděpodobně i proto o něm nevypovídal, protože by to znamenalo, že mrtvou prohledával. Není pravděpodobné, že by poškozená měla mobilní telefon v kabelce, protože obžalovaný by při jejím prohlížení musel narazit i na peněženku a v ní na částku 2.000 Kč, kterou z ní však neodcizil. Ze služební tašky pouze vzal peníze, které chvíli předtím poškozená vyzvedla v bance. To, že tato peníze byly právě ve služební tašce, dokládá nález obálky Komerční banky s dokladem o proplacení soukromého šeku (č.l. 338) Mezi telefony zajištěnými na místě telefon poškozené, který byl modré barvy, nefiguruje.

Obžalovaný také nesdělil, jaký byl osud zbývající částky do 25.000 Kč, kterou poškozená prokazatelně vyzvedla v bance a jistě ji měla s sebou, neboť z banky mířila přímo k obžalovanému, takže je vyloučeno, že by ji utratila či založila jinam. I zjištěné osobnostní ustrojení poškozené vylučuje, že by si peníze přisvojila.

Velmi důležité pro posouzení osoby pachatele je to, že tento evidentně jednal chladnokrevně nejen při přípravě a vlastním páchaní trestného činu, ale i po něm, a to nejen zcela bezprostředně, ale i s odstupem několika hodin. Nervozitu obžalovaný neprojevil ani v okamžiku, kdy domů přišla jeho družka, svědkyně [příjmení]. Pouze ji požádal o uvaření kávy, kterou s ní v klidu vypil. A to přitom bylo v okamžiku, kdy od útoku na poškozenou uplynulo zhruba 20 minut a [jméno] [příjmení], jak plyne z posudku soudních lékařů, možná ještě žila a chrčivě dýchala. Slyšení svědci opakovaně hovoří o jeho naprostém klidu, schopnosti hovořit i s rodinou poškozené zcela bez emocí. Umožnil ostatně i prohlídku domu nejen rodinou, ale i policisty, a to bez zjevné nervozity. Na vraždu a odklizení těla, jakož i zahlázení stop po ní, měl přitom obžalovaný zhruba dvacet minut. Nemohl vědět, že se jeho družka zastaví se svědkyní [příjmení] a přijde domů až mírně po 14. hodině. Jeho jednání přitom bylo zcela chladné, předem promyšlené, a přesně naplňovalo připravený plán. Soud by přitom nepřekvapilo, pokud by obžalovaný měl připraven i plán následného odklizení mrtvoly poškozené, přičemž lze předpokládat, že by si za tím účelem pod nějakou záminkou půjčil vozidlo od svědka [příjmení] stejně tak, jako si jej půjčil na odvoz svědkyně [příjmení] na miniinterupční zákrok dne 9.10.2012.

Závěr stran právní kvalifikace je tak jednoznačný. Obžalovaný se dopustil zvláště závažného zločinu vraždy po předchozím uvážení a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch ve smyslu § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku.

IV.

Při rozhodování o trestu se uplatní ust. § 36 a násl. tr. zákoníku.

Stran přiměřenosti trestních sankcí a jejího posouzení platí ust. § 38 tr. zákoníku, které ukládá v odst. 1., že trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele. Při ukládání trestu je nutno mít na zřeteli, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Dalším interpretačním pravidlem je ust. § 38 odst. 3 tr. zákoníku, které stanoví, že při ukládání trestních sankcí se přihlédne i k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem.

Stanovení druhu a výměry trestu upravuje ust. § 39 tr. zákoníku. Podle jeho ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem

příspěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Odst. 4. § 39 tr. zákoníku uvádí, že k okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, včetně okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, nelze přihlédnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující. K okolnosti odůvodňující mimořádné snížení trestu odnětí svobody nelze přihlédnout jako k okolnosti polehčující.

Podle § 39 odst. 5 tr. zákoníku se k okolnosti přitěžující přihlédne,

a) jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné,

b) jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

Ust. § 39 odst. 6 tr. zákoníku se v konkrétním případě neuplatní.

Podle § 39 odst. 7 tr. zákoníku získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry; jestliže to nevylučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku (§ 66 až § 72 tr. zákoníku), a to jako trest samostatný nebo vedle jiného trestu.

Dále pak je při ukládání trestu zapotřebí zohlednit, že v této kvalifikované skutkové podstatě zákon počítá s trestem odnětí svobody na patnáct až dvacet let nebo výjimečným trestem upraveným v ust. § 54 tr. zákoníku.

Krajský soud v konkrétní věci samozřejmě bedlivě vážil na jedné straně jak následek v podobě zmaření mladého lidského života, tak zejména způsob provedení činu a osobu pachatele. [jméno] je nutno dát do kontrastu s osobou jeho oběti, která studovala vysokou školu, měla se stát učitelkou a zbývalo pouze málo, aby se jí skutečně stala. I při studiu si přivydělávala prací pro společnost Provident Financial. Jinak ji svědci hodnotí jako velmi milou, pracovitou, pečlivou a hodnou dívku. Takovou, která všem vždycky pomohla. Byla absolutně nekonfliktním člověkem, každou situaci klidně zvládla, snažila se každému pomoci. Chtěla dosáhnout dobré práce a spokojené rodiny. Chtěla mít děti.

Obžalovaný byl jejím pravým opakem. Přes svůj nesporný fyzický fond byl dlouhodobě nezaměstnaný, živil se trestnou činností nebo pochybnými brigádami. Vytloukal klín klínem v podobě půjček, kterými hradil předchozí půjčky, místo toho, aby získal nějaké stálé zaměstnání, vymlouval se na svůj zdravotní stav. Věnoval se svým vlastním zálibám v podobě volného způsobu života, bez jakýchkoliv dlouhodobých pracovních povinností. Není člověkem, který by prožíval nějaké hlubší city, pravidla nerespektuje nebo si je upravuje podle svého. Je velmi tolerantní k překračování pravidel ze strany druhých a potažmo i sebe samého. Pro dosažení

svých cílů je schopen, bez jakýchkoliv skrupulí, použít agrese. Je průměrně inteligentní. Předchozí potrestání pro něj nepředstavují zdroj poučení či alespoň odstrašení. Nyní projednávané trestné činnosti se dopustil pouhý týden po skončení zkušební doby podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a pouhý jeden den poté, co nabylo právní moci rozhodnutí, kterým byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 8 měsíců za zanedbání povinné výživy, přičemž o tomto odsouzení věděl a akceptoval jej. Tempore criminis probíhalo i další trestní stíhání pro zločin ohrožený sazbou trestu odnětí svobody na dva až osm let, přesto to obžalovaného neodradilo od jeho rozhodnutí. I to podporuje správnost závěru znalce, že je pravděpodobnost resocializace obžalovaného nízká, pouze v řádu jednotek procent.

To vše jsou okolnosti, kterou vedou krajský soud k přesvědčení, že v případě obžalovaného není možné uvažovat o ukládání trestu v základní trestní sazbě dané ustanovením § 140 odst. 3 tr. zákoníku, ale že je zapotřebí se zamýšlet na trestem výjimečným.

Jsou přitom splněny základní podmínky pro použití výjimečného trestu uvedené v ust. § 54 odst. 1 tr. zákoníku, a sice, že se jedná o zvlášť závažný zločin a trestní zákoník jeho uložení ve zvláštní části dovoluje.

Při zvažování konkrétních podmínek ukládání tohoto trestu vyjádřených v ust. § 54 odst. 2 tr. zákoníku shledal krajský soud, že je splněna jak podmínka, že závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká, tak také, že možnost nápravy pachatele je obzvláště snížena.

K posléze uvedené podmínce má soud za potřebné uvést, že je zřejmé, že obžalovaný je osobou, která měla všechny předpoklady pro to, aby vyrostla v řádného člověka. Pochází z úplné rodiny, v jeho případě absentují jakékoliv zásadní nedostatky chování ve školním věku, až do časně dospělosti nejsou patrné kázeňské prohřešky. První konflikty se zákonem a pravidly jsou datovány do doby základní vojenské služby a po ní. Znamená to tedy, že obžalovaný se svobodně rozhodl nerespektovat pravidla společnosti a tyto porušuje se stoupající intenzitou, přes předchozí dlouhodobou korekční zkušenost ve vězeňském zařízení za násilnou a majetkovou trestnou činnost. Dokladem toho budiž i nyní projednávaná trestní věc. Přitom netrpí žádným duševním onemocněním, není možno diagnostikovat ani disociální poruchu osobnosti, tudíž se nejedná o anomální osobnost, pouze o osobnost, která má některé své rysy mírně abnormální. Jak vyplývá z psychologického znaleckého posudku, v jeho případě je osobnostní vývoj ukončený. Současně platí, že obžalovaný je v okamžiku, kdy má pocit, že je k uspokojení jeho potřeb násilí zapotřebí, toto schopen použít, a i v takovéto extrémní podobě zopakovat. Využívá přitom, a odtud také pochází zdroj jeho sebedůvěry, své abnormálně silné fyzické konstituce (výška 194 cm, 135 kg). Jak dále uvedl znalec psycholog, u obžalovaného se víc jak měsíc po spáchání činu nerozvinuly žádné kompenzační techniky, které jsou obvyklé u jedinců, kteří prožili traumatizující zážitek. U něj byl při vyšetření jediným převažujícím dojmem pocit, že celou věc neprovedl tak, aby se na něj nepřišlo. Tedy nedostavil se pocit lítosti a potažmo i viny ze zmaření života druhého. Způsob za vraždě i následného nakládání s tělem poškozené, kterou již delší dobu znal a nemohl k ní z nějakého důvodu chovat zášť, realizovaný zcela pod kontrolou vůle, bez očekávatelného emočního doprovodu, svědčí o chladnosti a bezohlednosti obžalovaného. Obžalovaný ani neuvažoval o získání potřebných finančních prostředků svou prací, nebo snad, přinejhorším, trestným činem jiné povahy. Zvolil rovnou čin nejtěžší a ten spáchal zákeřně, způsobem, který poškozené nedával absolutně žádnou šanci. I to tak přispívá k závěru soudu, že možnost jeho nápravy je obzvláště snížena a působení kratšího trestu odnětí svobody v základní trestní sazbě § 140 odst. 3 tr. zákoníku k tomuto nemůže postačovat.

Výše podrobně popsání okolnosti plánování, provedení i zahlazování činu, jakož i schopnost obžalovaného zcela klidně a bez nervozity hovořit nejen s policisty, ale i s rodinnými příslušníky poškozené, vedou krajský soud i k závěru, že v daném případě je splněna i druhá z nutných podmínek pro ukládání výjimečného trestu odnětí svobody, a to je velmi vysoká závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu.

Typová závažnost zločinu vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku je nejvyšší možná. V konkrétním případě je však běžný, průměrný stupeň této závažnosti daný jednotlivými okolnostmi podmiňujícími použití vyšší trestní sazby překročen. Konkrétní jednání obžalovaného bylo projevem zcela chladnokrevně, dopředu pečlivě připraveného a tedy jistě též ze všech stran zvažovaného činu, který dokumentuje absolutní pohrdání pachatele životem kvalitního, mladého člověka, navíc ženy, kterou pro uspokojení v zásadě malicherných potřeb ubil kusem klacku a jejíž tělo odklidil v několika málo minutách, aby vzápětí poté v klidu vypil svou kávu, koupil z takto získaných peněz tabák a bez známek nervozity sledoval pátrání po ní realizované jejími přáteli a rodinou, kterým dokonce nabízel jakousi pomoc. Právě onen, na lsti založený způsob vylákání poškozené do domu, anticipování jejího chování, předchozí výběr a příprava zbraně, způsob usmrcení vyžadující opakované, plnou silou vedené údery polínkem do hlavy doprovázené jistě nepěknými zvukovými projevy jeho dopadů na hlavu spojenými s praskáním lebky, dopředu zvážené místo uložení poškozené a její zamaskování, to vše konané přes velmi pravděpodobné projevy zbytků jejího života, posouvají závažnost spáchaného činu do takové pozice, že je ji nutno označit jako velmi vysokou.

Za těchto okolností krajský soud konstatuje, že je zapotřebí, aby obžalovaný byl dlouhodobě izolován od společnosti, a to tak, aby byla téměř vyloučena možnost, aby se v produktivním věku, v době, kdy bude mít dostatek fyzických sil (z čehož pochází jeho důvěra sama v sebe a ochota a potřeba nerespektovat pravidla) byl vyloučen z běžného života pobytem ve vězeňském zařízení.

Proto krajský soud při ukládání trestu odnětí svobody vycházel z úvah o ukládání výjimečného trestu někde v polovině zákonného rozmezí dvaceti až třiceti let. Krajský soud přitom neshledal za použitelné žádné polehčující okolnosti, když obžalovanému nelze přiznat ani doznání, které soud považuje za účelové, neúplné a modifikované. Přiznání se obžalovaného je pouze projevem faktu, že policejními orgány opatřené důkazy byly jednoznačné a nezvratné, a od samého počátku si toho byl jmenovaný vědom. Snažil se proto minimalizovat míru svého zavinění úpravou těch detailů, které by mohly prokazovat, že celý čin byl dopředu naplánován, promyšlen a chladně realizován, programově se vyhnul takovým úkonům trestního řízení, které by mohly ještě lépe objasnit jeho chování při činu a po činu (rekonstrukce, výpověď před soudem). V minulosti nevedl řádný život, trestné činnosti se dopustil sice krátce po skončení šestileté zkušební doby podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, v době, kdy probíhalo další trestní řízení pro nikoli bagatelní trestnou činnost, a současně den po nabytí právní moci odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 8 měsíců za přečin zanedbání povinné výživy, o němž nemohl vědět, že bude amnestováno rozhodnutím presidenta republiky. Ani čekání na nástup výkonu trestu odnětí svobody tak nebylo ničím, co by obžalovaného odradilo od spáchání této trestné činnosti.

Po zvážení všech rozhodných okolností ve smyslu § 38 a § 39 tr. zákoníku rozhodl soud o uložení trestu odnětí svobody v délce 25 let, neboť obžalovaný je díky výše uvedenému pachatelem velmi nebezpečným pro společnost, jehož izolace od běžného života je nezbytná. K tomuto závěru přispělo i vědomí toho, že u obžalovaného by byly dány i podmínky pro ukládání mimořádně zvýšeného trestu odnětí svobody podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku v případě, že by nebyly shledány důvody pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody ve smyslu § 54 odst. 2 tr. zákoníku, a to s ohledem na předchozí odsouzení za trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona. I tehdy totiž došlo ke zmocnění se cizí věci jako v nyní projednávané věci, tedy ze zjištěného motivu, ovšem v předchozím případě pouze za použití pohrůžky bezprostředního násilí realizovaného spolupachatelem obžalovaného [příjmení] po dohodě a rozdělení úkolů mezi pachateli.

Pro výkon trestu je obžalovaný zařazován, jelikož se jedná o trest výjimečný, podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, do věznice se zvýšenou ostrahou. Důvod pro zařazení do mírnějšího typu vězeňského zařízení soud neshledal.

Krajský soud pak také nedospěl k závěru, byť to bylo obžalobou navrhováno, že by byly splněny podmínky pro ukládání trestu propadnutí věci a to mobilního telefonu obžalovaného, kterým komunikoval s poškozenou a domluvil si s ní schůzku, na které ji zavraždil. K použití ust. § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je totiž třeba, aby konkrétní věci bylo užito ke spáchání trestného činu, z čehož vyplývá, že za použití této věci nebo jejím prostřednictvím pachatel naplnil znaky skutkové podstaty příslušného trestného činu. Mělo by tak jít o věci, kterými pachatel realizoval (či mu usnadnil realizaci), vlastního protiprávního jednání. Vztah této věci k trestnému činu však musí být bezprostřednější a věc musí být pro naplnění zákonných znaků trestného činu významná, jak o tom pojednává R 13/1994. Jestliže rozhodnutí R 51/1994 uvádí, že je v rozporu s účelem trestu propadnutí věci, pokud soud uloží trest propadnutí věci, např. běžné kuchyňské pomůcky, která pouze v důsledku náhodných okolností byla použita ke spáchání úmyslného trestného činu proti životu a zdraví, tím spíše by v rozporu s účelem tohoto trestu bylo uložení trestu propadnutí věci v podobě telefonu v případě zločinu vraždy spáchaného jiným předmětem, než tímto komunikačním prostředkem.

S ohledem na majetkové poměry obžalovaného, který je prakticky nemajetný a má velké závazky z minulosti, neshledal soud možným ukládat mu v souladu s ust. § 39 odst. 7 tr. zákoníku trest, který by jej postihl na majetku, neboť v důsledku by takový trest ohrozil možnost uspokojení nároků poškozených, které jsou v této věci prvořadé.

V.

Co se týče otázky náhrady škody, se svým nárokem se k trestnímu řízení připojila matka poškozené [jméno] [příjmení]. Ta uplatnila jednak hmotnou škodu a jednak újmu nemajetkovou. První vyčíslila na částku 54.845 Kč, nemajetkovou újmu pak na částku 800.000 Kč.

Vhledem k tomu, že soud je oprávněn v adhezním řízení, tedy řízení o uplatněném nároku na náhradu škody, které se přimyká k řízení trestnímu, rozhodnout nejen o povinnosti obžalovaného nahradit způsobenou majetkovou škodu, ale též újmu nemajetkovou (viz § 43 odst. 1, 3 tr. řádu) Krajský soud provedl k uplatněným částkám dokazování a shledal, že majetková škoda spočívající v nákladech pohřbu je akceptovatelná a prokázána pouze co do částky 35.119 Kč. Zbytek do částky 54.845 Kč totiž tvoří takové výdaje, které sice byly matkou poškozené za ní uhrazeny, avšak jedná se o pohledávky věřitelů za dědictvím a nikoli o náklady spojené s pohřbem ve smyslu § 449 odst. 2 občanského zákoníku.

Co se pak týče další přiznané částky ve výši 500.000 Kč, tato je tvořena jednak jednorázovým odškodněním pozůstalých ve smyslu § 444 odst. 3 občanského zákoníku, podle jehož písm. c) náleží každému rodiči částka 240.000 Kč, jednak nemajetkovou újmu ve výši 260.000 Kč Krajský soud totiž uzavřel, že pro rozhodování o náhradě škody není rozhodující, jak jednotlivé uplatněné nároky poškozená označuje, neboť je primárně důležitá výše uplatněného nároku a její odůvodněnost pocházející ze vztahu příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním pachatele a způsobenou škodou, resp. nemajetkovou újmu. K ní krajský soud konal dokazování v podobě výslechu manžela [jméno] [příjmení] a kamarádky poškozené [příjmení] svědkyně [příjmení], ale vycházel i ze závěrečné řeči [jméno] [příjmení], kterou v rámci hlavního líčení s pohnutím přednesla. Z výpovědí svědků a závěrečné řeči ověřil, že vztah matky a dcery byl silný, byť již poslední dobou bydlela [jméno] [příjmení] mimo rodinu. Její vztah k matce byl i nadále blízký, tato ji měla nejen za dceru, ale i za přítelkyni a poškozená [příjmení] jí byla oporou. K rozhodnutí o výši nemajetkové újmy přispěl také způsob, jakým poškozená [příjmení] o svou dceru přišla, neboť fakt, že se tak stalo úmyslným násilným jednáním pachatele, považuje soud za podstatně tíživěji dopadající na prožívání ztráty dítěte milujícím rodičem, než například úmrtí dítěte v důsledku dopravní nehody, živelní katastrofy, onemocnění apod. K nepřízni osudu, jíž si s takovou situací každý svou ztrátu vykládá, totiž přistupuje jen stěží pochopitelný a rozumově vysvětlitelný pocit, jak si někdo zcela cizí mohl dovolit připravit o život to nejbližší a nejcennější, co každý rodič má, co vychovával, o co pečoval a do čeho vkládal své naděje.

Jakkoli je nemajetková újma takové rodiče jen stěží vyčíslitelná, musí být zohledněno, že jiná bude újma v případě za vraždě malých dětí, dosud zcela odkázaných na péči a výživu svých milujících rodičů a s nimi tudíž pevně spojených, jiná u dětí již dospělých, žijících samostatně, přesto však dosud na svých rodičích, třeba dík studiu, do jisté míry závislých, které nemají dosud založené vlastní rodiny. Jiné pak by bylo u rodičů takových dětí, které mají již zcela zařízený vlastní život, s vlastní rodinou a vlastními dětmi. Proto krajský soud zvolil částku 260.000 Kč jako částku v zásadě obdobnou výši jednorázového odškodnění náležejícímu rodiči ve smyslu výše uvedeného ustanovení občanského zákoníku, ale s ohledem na onen bližší vztah dosud studujícího dítěte a jediné dcery své matky poněkud vyšší, než je zákonem nastavená částka jednorázového odškodnění. Zvolená výše nemajetkové újmy tak, podle jeho názoru, odpovídá jak nastavené praxi krajských soudů v jiných případech, tak také okolnostem konkrétní věci. Ve zbytku svého uplatněného nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ohledně dalšího poškozeného, společnosti Provident Financial, bylo postupováno obdobně, protože z jím uplatněné náhrady škody ve výši 25.000 Kč bylo nutno odečíst částku 18.865 Kč, která byla v průběhu trestního řízení orgány policie zajištěna a poškozené společnosti již vrácena. Proto bylo rozhodnuto toliko o povinnosti obžalovaného uhradit částku 6.135 Kč s tím, že se zbytkem svého uplatněného nároku byl tento poškozený, stejně jako poškozená [příjmení], ve smyslu § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8-mi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.

Odvolání má odkladný účinek.

Tábor, 8. února 2013

Mgr. Petr Černý
předseda senátu